

Sygn. akt I C 255/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Kozłowska

Protokolant: Iwona Smolińska-Dadura

po rozpoznaniu dnia 21 kwietnia 2015 roku w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa P. G. i Z. Ż.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w W.

o zapłatę

1. umarza postępowanie co do kwoty 25.710,18 zł (dwadzieścia pięć tysięcy siedemset dziesięć złotych i 18/100);
2. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. solidarnie na rzecz powodów kwotę 28.481,37 zł (dwadzieścia osiem tysięcy czterysta osiemdziesiąt jeden złotych i 37/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

- 43.244,49 zł od dnia 15 stycznia 2015 r. do dnia 26 lutego 2015 r.;

- 28.481,37 zł od dnia 27 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;

3. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 5.127 zł (pięć tysięcy sto dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, a w pozostałym zakresie nie obciąża strony pozwanej kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 255/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 stycznia 2015 roku powodowie P. G., Z. Ż. wnieśli przeciwko pozwanemu (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W. o zasądzenie solidarnie kwoty 54.191,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powodów wyjaśnił, że strony wiązała umowa z dnia 1 czerwca 2012 roku, na mocy której powodowie (wspólnicy spółki cywilnej) zobowiązali się do konserwacji specjalistycznej aparatury medycznej. Dodano, że strona pozwana w dniu 4 lutego 2014 roku potwierdziła istnienie zadłużenia, co stanowiło uznanie długu przez pozwanego. Nadto powodowie skapitalizowali odsetki od kwoty 48.158,24 zł (liczone od dat wymagalności – określając termin płatności na 90 dni od daty dostarczenia stronie pozwanej faktury VAT, do dnia 14 stycznia 2015 roku, według stopy

procentowej 13% w stosunku rocznym z okres do dnia 22 grudnia 2014 roku oraz 8% w stosunku rocznym za okres od dnia 23 grudnia 2014 roku), które wyniosły kwotę 6.033,31 zł i zostały wliczone do wartości przedmiotu sporu / k. 1-2v.; k. 48; k. 71/.

W piśmie z dnia 28 stycznia 2015 roku pełnomocnik powoda poinformował Sąd, iż strona pozwana w dniu 19 grudnia 2014 roku wpłaciła kwotę 10.880,58 zł tytułem częściowej zapłaty za zobowiązanie główne, w związku z czym powodowie cofają pozew o powyższą kwotę oraz o kwotę 66,48 zł wynikającą z różnicy odsetek pomiędzy odsetkami skapitalizowanymi do dnia wniesienia pozwu, a odsetkami skapitalizowanymi do dnia wpłaty strony pozwanej. W związku z powyższym strona powodowa wniosła o zasądzenie kwoty 43.244,49 zł wraz odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty /k. 42-42v./.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania wobec powoda przez rozłożenie zasądzonej kwoty na dwie raty płatne miesięcznie na koniec danego miesiąca począwszy od miesiąca, następującego po miesiącu, w którym zostanie wydany wyrok w niniejszej sprawie, odstąpienie od obciążania pozwanego jakimikolwiek kosztami procesu /k. 57-61/.

W piśmie z dnia 4 marca 2015 roku wobec uiszczenia przez pozwanego w dniu 26 lutego 2015 roku należności cząstkowej w kwocie 14.763,12 zł, strona powodowa oświadczyła, iż cofa pozew odnośnie powyższej kwoty i wnosi o zasądzenie kwoty 28.481,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 43.244,49 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 26 lutego 2015 roku oraz od kwoty 28.481,37 zł od dnia 27 lutego 2015 roku do dnia zapłaty /k. 69-68v./.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 czerwca 2012 roku w W. pomiędzy (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W. jako Zamawiającym a P. G. i Z. Ż. jako Wykonawcą zawarta została umowa nr (...). Przedmiotem umowy była konserwacja aparatury medycznej znajdującej się w siedzibie Zamawiającego w okresie 24 miesięcy poczynając od dnia zawarcia umowy (§ 1 ust. 1). Strony ustaliły miesięczne wynagrodzenie z tytułu wykonywania niniejszej umowy na kwotę brutto 2.644,50 zł (§ 5). Zgodnie z zapisem zawartym w § 6 zapłata powyższego wynagrodzenia miała być dokonywana na podstawie wystawionej na koniec każdego miesiąca faktury VAT, płatnej w terminie 90 dni od daty dostarczenia Zamawiającemu prawidłowo wystawionej faktury VAT wraz z potwierdzonymi przez użytkownika lub przedstawiciela D. (...) Inwestycyjnego Wystawcami kartami pracy na konto Wykonawcy wskazane każdorazowo na fakturze. Datą zapłaty faktury miał być dzień obciążenia rachunku bankowego Zamawiającego. Umowa została zawarta na czas określony, tj. do dnia 31 maja 2014 roku (§ 9) /k. 8-9/.

W okresie od dnia 4 lutego 2013 roku do dnia 20 lipca 2014 roku powodowie wystawiali pozwanemu faktury VAT:

- nr (...) z dnia 4 lutego 2013 roku na kwotę 2.924,94 zł, termin płatności 6 maja 2013 roku /k. 10/;
- nr (...) z dnia 28 lutego 2013 roku na kwotę 2.644,50 zł, termin płatności 29 maja 2013 roku /k. 11/;
- nr (...) z dnia 30 marca 2013 roku na kwotę 2.666,64 zł, termin płatności 28 czerwca 2013 roku /k. 12/,
- nr (...) z dnia 26 kwietnia 2013 roku na kwotę 2.644,50 zł, termin płatności 26 lipca 2013 roku /k. 13/,
- nr (...) z dnia 31 maja 2013 roku na kwotę 3.003,66 zł, termin płatności 29 sierpnia 2013 roku/k. 14/,
- nr (...) z dnia 30 czerwca 2013 roku na kwotę 2.708,46 zł, termin płatności 28 września 2013 roku /k. 15/,
- nr (...) z dnia 31 lipca 2013 roku na kwotę 2.644,50 zł, termin płatności 29 października 2013 roku / k. 16/,
- nr (...) z dnia 30 sierpnia 2013 roku na kwotę 3.300,46 zł, termin płatności 28 listopada 2013 roku /k. 17/,
- nr (...) z dnia 30 września 2013 roku na kwotę 2.644,50 zł, termin płatności 29 grudnia 2013 roku /k. 18/,

- nr (...) z dnia 30 października 2013 roku na kwotę 3.036,87 zł, termin płatności 28 stycznia 2014 roku /k. 19/
- nr (...) z dnia 25 listopada 2013 roku na kwotę 516,60 zł, termin płatności 11 grudnia 2013 roku /k. 20/,
- nr (...) z dnia 30 listopada 2013 roku na kwotę 2.381,28 zł, termin płatności 28 lutego 2014 /k. 21/,
- nr (...) z dnia 31 grudnia 2013 roku na kwotę 2.386,20 zł, termin płatności 31 marca 2014 roku /k. 22/,
- (...) z dnia 30 stycznia 2014 roku na kwotę 2.164,80 zł, termin płatności 30 kwietnia 2014 roku /k. 23/.
- (...) z dnia 28 lutego 2014 roku na kwotę 2.442,78 zł, termin płatności 29 maja 2014 roku /k. 24/,
- (...) z dnia 18 marca 2014 roku na kwotę 184,50 zł, termin płatności 17 kwietnia 2014 roku /k. 25/,
- (...) z dnia 1 kwietnia 2014 roku na kwotę 2.164,80 zł, termin płatności 1 lipca 2014 roku /k. 26/,
- (...) z dnia 30 kwietnia 2014 roku na kwotę 2.460 zł, termin płatności 30 lipca 2014 roku /k. 27/,
- (...) z dnia 31 maja 2014 roku na kwotę 2.496,90 zł, termin płatności 29 sierpnia 2014 roku /k. 28/,
- z dnia 20 lipca 2014 roku na kwotę 2.902,80 zł, termin płatności 18 października 2014 roku /k. 29/.

Pismami z dnia 30 marca 2014 roku /k. 31/, 25 kwietnia 2014 roku /k. 32/, 5 lipca 2014 roku /k. 33/, 30 października 2014 roku /k. 34/, 7 października 2014 roku /k. 35/, 15 listopada 2014 roku /k. 36-37/ i 28 listopada 2014 roku /k. 38-39v./ powodowie wzywali bezskutecznie pozwanego do uiszczonych kwot wynikających z niezapłaconych faktur.

Działalność pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. za okres od dnia 1 stycznia 2014r. od dnia 30 września 2014r. zamknęła się ze stratą netto 1.359.955,24 zł (dowód: rachunek zysków i strat za okres 1 stycznia 2014 -30 września 2014 – k. 67, bilans sporządzony na dzień 30 września 2014 roku – k. 65-66).

Powyższy stan faktyczny, ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, nie był sporny między stronami.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, po jego ograniczeniu, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Wobec częściowego cofnięcia powództwa (k. 69) na skutek dokonania cząstkowych wpłat na poczet należności głównej, Sąd na podstawie przepisów art. 355 § 1 w zw. z art. 203 kpc, orzekł o umorzeniu postępowania w zakresie kwoty 25.710,18 zł, która to kwota została uiszczona przez stronę pozwaną na rzecz powodów w toku niniejszego postępowania, za wyjątkiem kwoty 66,48 zł, wynikającej z błędnego naliczenia przez powodów odsetek (k. 42).

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w punkcie 1 wyroku.

Z kolei mając na uwadze, że pozostała kwota, ostatecznie dochodzona przez powodów od strony pozwanej (k. 69) nie była kwestionowana przez stronę pozwaną, a nadto znajdowała odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w sprawie, Sąd w oparciu o treść łączącej strony umowy oraz art. 353 § 1 k.c. i art. 471 k.c., orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

Z tych też względów Sąd zasądził na rzecz powoda niekwestionowaną przez stronę pozwaną kwotę należności głównej w wysokości 28.481,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi zgodnie z żądaniem pozwu, ostatecznie sprecyzowanym w piśmie datowanym na 4 marca 2015 r. (k. 69).

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł na treści art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł

żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 kpc, w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Uprawnienie to przysługuje Sądowi nie w sytuacjach wyjątkowych, ale w szczególnie uzasadnionych, tj. takich, w których ze względu na sytuację finansową spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Wskazać należy, iż rozłożenie świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. W chwili bowiem decydowania o rozłożeniu na raty, Sąd ma na względzie całe świadczenie wraz z narosłymi odsetkami za opóźnienie. Sąd zważył również, iż zastosowanie ww. art. 320 kpc nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela, niewątpliwie bowiem intencją wniesienia pozwu o zapłatę jest uzyskanie od pozwanego należnego świadczenia.

Nie ulega wątpliwości, że środki finansowe jakie otrzymuje pozwany od Narodowego Funduszu Zdrowia nie są adekwatne do jego potrzeb, co utrudnia utrzymanie pozwanemu płynności finansowej. W wyniku tego, następuje nieustanny wzrost zadłużenia, co pozwany wykazał dokumentacją księgową. W ocenie Sądu, zła sytuacja finansowa pozwanego w tym konkretnym przypadku nie daje podstawy do rozłożenia zasądanego świadczenia na raty. Sąd miał na uwadze, iż pozwany dopiero w toku niniejszego postępowania zaczął regulować swoje zobowiązania finansowe oraz okoliczność, iż sytuacja w której wierzyciel przez wiele miesięcy pozbawiony jest należnej mu zapłaty za towar, rzutuje na jego własną płynność finansową. Zatem w ocenie Sądu, rozłożenie na raty spłaty zadłużenia wobec (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach przedmiotowej sprawy.

Zwrócić również trzeba uwagę, iż z przedłożonego przez pozwanego bilansu, wynika, że na dzień 30.09.2014 r. strona pozwana dysponowała środkami pieniężnymi w kasie i na rachunkach bankowych w kwocie 36.274,48 zł, a nadto innymi środkami pieniężnymi w kwocie 612.385,54 zł, przy pomocy których mogła ona zatem uczynić zadość żądaniu powodów. Strona pozwana nie wykazała zaś swojej sytuacji finansowej w okresie marzec/kwiecień 2015 r., która mogłaby doprowadzić do odmiennej oceny zgłoszonego przez nią żądania w trybie art. 320 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 102 k.p.c., tj. częściowo odstąpił (tj. w zakresie kosztów zastępstwa procesowego ponad kwotę 2.400 zł od obciążania strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania. Na zasądaną od strony pozwanej na rzecz powodów, w oparciu o art. 105 k.p.c. kwotę, złożyła się kwota 2.710 zł uiszczona tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kwota 2.400 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego.

Odstępując w części, w oparciu o art. 102 k.p.c. od obciążenia pozwanej kosztami niniejszego postępowania Sąd miał na uwadze, sposób prowadzenia niniejszego postępowania przez stronę pozwaną, tj. fakt, że pozwana prowadziła go w sposób lojalny, nie dążąc do jego przewleczenia, czy też zwiększenia jego kosztów, a nadto Sąd wziął pod uwagę fakt, iż częściowo w toku procesu dokonała ona spłaty dochodzonej przez powodów należności, co oczywiście nie uzasadniło uznania w tej części strony pozwanej za wygrywającą niniejszą sprawę ale w ocenie Sądu uzasadniało częściowe odstąpienie od obciążenia jej kosztami niniejszego postępowania. Nadto orzekając w tym przedmiocie Sąd także miał na uwadze sytuację finansową pozwanego szpitala oraz rodzaj prowadzonej przez niego działalności, tj. ratowanie życia i zdrowia ludzkiego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie 3 wyroku.